



۲۰۱۴/۰۸/۲۱



داکتر اکرم عثمان

ما و شب پلدای انتخابات

انتخابات اخیر ریاست جمهوری افغانستان میزان سنجی دقیقی بود که ذات و سیمای واقعی ما را آشکار کرد. این رویداد به ما فهماند که در کجای عقلانیت و آدمیت قرار داریم.

رقابت بین کاندید های ریاست جمهوری به مردم ما حالی کرد که در اصل رقابت بین دو نفر آدم متعارف جاری نبود بلکه در مدعی کینه توز از درون جنگل های آمازون و یا گم بیشه های افریقا مشغول زور آزمایی بودند. و گفت و پنداران، جهانیان گمان بردند که در افغانستان دو نفر اودرزاده که با هم پدر کشی داشتند وارد عرصه شده اند اما قبل از رسیدن به اهداف شخصی، فرزندان رعیت را به قربانگاه فرستادند و خود بی توجه به عمق فاجعه، ریسمان کشی و مشاجرات لفظی را دوام دادند، گفتم سلطه بر ۶۵۰۰۰ کیلومتر مربع کل رقبه افغانستان را برای ارضای انانیت و حرص جهان کشایی شان کافی نمی دانستند بلکه هفت اقلیم و هفت آسمان را هم جولانگاه لشکرکشی شان می دانستند.

هر دو جناح در عمل ثابت کردند که کوچکترین باوری به حضور آزاد مردم در انتخابات ندارند. یک طرف به چهر اعلام کرد که هرگز شکست را نمی پذیرد و بدا به حال کسیکه یک متقال تن و توش او را کمتر بگوید و یا بالای چشمش ابروی بپالد. این جنرال به اصطلاح ماشینی! و عضو سابق کمیته مرکزی حزب دیموکراتیک خلق افغانستان، همچنان به تمام مخالفین احتمالی اش زنهار داد که اگر گوش و بینی شانرا دوست دارند نباید خلاف میل او پای شان را کج بگذارند و الا پای شان را قلم خواهد کرد.

سرکرده جانب دیگر یک گام پایش را جلوتر گذاشت و دم از تشکیل دولت موازی زد. او با کوس و کرنا به رسانه ها گفت که: به زودی در سه ولایت شمال و در داخل ارگ سلطنتی اعلام پادشاهی خواهد کرد و وزرای همتبار و هم زبانش را بر گرده مردم سوار خواهد کرد. ولی دریغا که جهان به گونه دیگر چرخید و از ینگی دنیا "جان کری" وزیر خارجه ایالات متحده امریکا نفس سوخته نازل شد و جنگ داخلی را جلو گرفت و در مقام ناصح به طرفین گوشزد کرد که جنگ از گرگ ها و گربه ها به میراث رسیده و زینده نیست که به خاطر جیفه دنیا! یکدیگر را تکه و پاره کنند.

"جان کری" هوشمند به طرفین اطمینان داد: که در پیشنهاد او بازنده وجود ندارد و هر دو برنده اعلام می شوند!! این انتخابات هزاران مرتبه از انتصابات دوران سلطنت مسخره تر، ناسودمند تر و مضحک تر بود.

این انتخابات مردم را از دیموکراسی خواهی، مشروطه خواهی و حتی عدالت خواهی توبه داد. مردم دلیر افغانستان در ازاء از دست دادن جگر گوشه های عزیز و حتی انگشتان شان خبر دلزدگی، نفرت و پشیمانی چیزی از این انتخابات بدست نیاورند.

سالها پیش با الهام از میتولوژی یونان نوشته بودم: مقیاس عدالت خواهی "پروکریست" دزد معروف یونانی، تخت خوابی بود که اسرایش را در آن می خواباند، اگر اسیر از تخت خواب درازتر می بود اره اش می کرد، اگر کوتاه تر می بود او را با شکنجه آنقدر می کشید که برابر با تخت خواب می شد و اگر برابر با تخت خواب می بود رهایش می کرد.

به فکر این هیچمدان پارامتر ما برای شناخت دیموکراسی و انتخابات به اصطلاح دیموکراتیک ما همان تخت خواب "پروکریست" است که به ندرت قد و قامت کاندیدایی با آن تطبیق می کند، در غیر آن بدا به حال دراز تر ها و کوتاه تر ها!!

شایان وقت است که ما یک جامعه استبداد زده داریم، تداوم و تسلسل استبداد در جامعه ما تبعاتی مانند کنش و واکنش عنکبوت داشته است. این حشره پیوسته می بافتد و میگسلد. این سوخت و ساخت در ذات و فطرتش وجود دارد. جولای گک عمرها تولید و باز هم تولید می کند و سر انجام به خط اول بر می گردد.

- مگر ما گرفتار این شجره خبیثه نیستیم؟
- مگر ما از سال های بسیار دور مشغول ساختن و خراب کردن نیستیم؟
- حدود یک قرن پیش کشف حجاب کردیم، پارلمان ساختیم، دارالامان آباد کردیم و دریشی پوشیدیم اما حالا از آن نهضت چه داریم؟
- آن آبادی ها را کجا دفن کردیم؟
- سینمای پغمان را کی آتش زد؟
- سینمای بریکوت و قصر دارالامان را کی ویران کرد؟
- بر سر پادشاه بی تخت و تاج و باد آورده ما جناب حامد کرزی کی دستار بست؟
- کی تنبان کشاد و پیراهن ملایی به تنش کرد؟
- آیا اینها چندین عقب گرد و چرخیدن گرد چرخه تکرار نیست؟
- آیا ما عنکبوت زده نیستیم؟
- آیا ما بسوی قعر قرون وسطی راهی نیستیم؟ تردیدی ندارم. خدا خیر کند.

اگر این مکتب است
کار طفلان خراب می بینم

د پانوی شمیره: له ۲ تر ۲

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ